

EDİTÖRDEN/EDITORIAL

Değerli Adli Bilimciler,

Adli bilimler alanının bilimsel platformu Adli Tıp Bülteni'nde geçen sayımızda kurucu editörümüz sevgili Prof. Dr. Serpil Salaçin hocamızdan sonra bu sayımızda da önceki editörümüz sevgili Prof. Dr. Şebnem Korur Fincancı hocamızın editör yazısını paylaşıyoruz. Geçtiğimiz süreçte kaybettiğimiz ve alanımıza çok önemli katkılar koyan sevgili hocalarımız Prof. Dr. Mete Korkut Gülmen ve Prof. Dr. İsmail Birincioğlu'nu sevgi ve saygıyla anıyoruz.

Geçmişten geleceğe gelenekten kopmadan bilimselliğin ve liyakatın geleceğin adli bilimlerini inşa etmede tek gerçek olduğu bilinciyle dergimizin bilimsel niteliğini hep birlikte daha da yüksekere taşımak, Adli Tıp ve Adli Bilimler alanında en güncel çalışmaların paylaşıldığı ortak bir platform olmaya devam etmesi dileğiyle.

Prof. Dr. Halis Dokgöz Editör

Sevgili meslektaşlarım,

Adli Tıp Bülteni hep birlikte ürettiğimiz, üretirken öğrendiğimiz ve gelecek kuşaklara devrederek gelişmesini gururla izlediğimiz, uzmanlık derneğimizin 30 yıla ulaşan tarihinde bilimsel temelini ve çizgisini kurduğumuz en önemli aracımız olmayı sürdürüyor. Adli Tıp Bülteni'nin gelişip kurumsallaşmasında çok önemli emeği ve katkısı olan editörümüz sevgili Halis Dokgöz; dergimizin 27. yılında ilk editörümüz, bu süreçte bize öğretmenlik yapan, birlikte düşünüp birlikte hayal kurduğumuz sevgili hocamız Serpil Salaçin'e sözü devretmişti. O umutlu, coşkulu günleri bizlerle paylaşan sevgili hocamızla hepimiz o süreci yeniden tüm canlılığıyla anımsadık. Adli Tıp Uzmanları Derneği'nin kuruluş ve emekleme aşamalarında emek verirken, daha ilk yıllarında bir bilimsel derginin gerekliliğini önümüze koymuş, o dönemde uluslararası yayınlara ulaşmanın zorluğunu da gözeterek, araştırmalarımızı yayımlayabileceğimiz, uluslararası yayınlardan ulaşabildiğimiz özetlerle dünyada nasıl araştırmalar yapılabildiğini izleyeceğimiz bir mecrayı el birliği ile yaratmıştık. Yayın kurulu toplantıları bizler için heyecanla beklediğimiz bir okul olmuştu. Serpil hocamın yazısını okuyunca, bir dergi yayımlamaya başlamak ve sorumluluğunu almak için diğer alanlardaki meslektaşlarımıza göre ne kadar erken davrandığımızı düşünmeden edemedim. Kıdemli hocalarımızla aramızda ciddi bir dönem boşluğu ortaya çıkmış, akademik ortama yansıyan boşluk kendimizi hızla bu işlerin içinde bulmamıza neden olmuştu.

Sevgili Halis bu sayının editör yazısını da benden rica etti. O dönemlerde Adli Tıp Uzmanları Derneği'nin yönetiminde de yer alınca yeni kurulmuş bir uzmanlık derneğinin sancılarını, sınırlılıklarını da anımsamadan edemedim. Uzmanlık alanımızın içine kapalı, hekimlikten uzaklaşmış yüzünü yeniden hekimliğe çevirip, mezuniyet öncesinden mezuniyet sonrasında eğitimi, nitelikli ve etik değerleri temel alacak adli tıp uygulamalarını tartışıp geliştirmeye çabalarken, üniversiteleri görmezden gelen, hekimin klinik bağımsızlığını dışlayan adli tıp yapılanmasının sakıncalarını gündeme taşıyan ve bağımsız, nesnel, bilimsel ölçütleri oluşturan uzmanlık derneğimizin meslek örgütümüz Türk Tabipleri Birliği ile ilişkilerini güçlendirmiş, dergimizin de alanın bilimsel kimliğini kazanmasında öncü rolünden yararlanmıştık. Birlikte çalıştığımız, birlikte ürettiğimiz birçok meslektaşımızı, dostumuzu bu süreçte erkenden yitirdik, onlara karşı da sorumlu kıldık kendimizi, onların kattıklarını sürdürmeye, geliştirmeye gayret ettik.

Derginin yayına hazırlanması, yoğun emek verilen gönüllü katkılarla masa üstü yayıncılık için destek veren dostların dayanışmasıyla yürütülürken, basım için gerekli kâğıdın alınması dahi bizleri zorlar, bazen çaresiz dergimizin basımı da gecikirdi. Bilimsel araştırma için

EDİTÖRDEN/EDITORIAL

çaba gösterenlerimizin sayısı ve araştırma yapılacak alanların sınırlılığıyla 200'ü dahi geçmeyen adli tıp uzmanı sayısı düşünüldüğünde bir türlü yeterince araştırma makalesi biriktiremez, bazen dergimizin yayımlanmasını bir sonraki seneye devrederdik. Hele bir sayının basımı için yeterli çalışma biriksin, sonrasında da masa üstü yayıncılık için gereken teknik donanımın olduğu matbaada her makalenin dizilmesi süreci başlar, bazen sabahın ilk ışıklarıyla çıkardık matbaadan.

Hakemlerin yanıt verme hızları, posta hizmetlerinin azizlikleri derken çok yavaş ilerlerdi makale biriktirme aşaması. O yılın tüm sayılarını çıkaracak sayıda makaleyi biriktiremediğimizde, yeni sayının basımı bir sonraki yıla kalır, yayın kurulu toplantılarında bir yol bulmaya çalışır, geleneği bizden eskiye tarihlenen dergilerin editörleriyle sorunumuzu paylaşır önerilerini dinlerdik. Uzun tartışmalarla bir önceki yılın dergisinde bir sonraki yıl içinde kabul almış çalışmalarını nasıl yayımlayacağımızı kararlaştırmış, tüm bilgileri şeffaflıkla paylaşmıştık. Bunun için ne yazık ki bir meslektaşımızın durumla doğrudan bağlantılı olmayan, hakikati büken şikâyeti ile başlayan soruşturmadan aklansak da 2004 yılında Türk Tıp Dizininden çıkartılmamızı engelleyememiştik. İlkelerimizden, etik değerlerimizden ödün vermedik. İlkelerimiz ile varlığımızı sürdürdük ve alanımızın Türk Tıp Dizininde tek dergisi olarak kalmayı da başardık.

Yıllar içinde alanımızda emek veren meslektaşlarımızın sayısı arttı, üniversiteler kısıtlı olsa da uygulamanın içine dahil oldu ve araştırma mecraları zenginleşti. Bir uzmanlık derneği olarak kaynaklarımız hala çok sınırlı da olsa, önceliği her zaman dergimizin varlığını sürdürmesine verdik. Sevgili Halis'in başarıyla uluslararası dizinlere de dahil ettiği Adli Tıp Bülteni artık adli bilimler alanında aranan, izlenen ve çok yararlandığımız bir dergi oldu. Uzmanlık derneğimiz ulusal ölçekte sürdürdüğü kongresini uluslararası alanda da yer edecek bir programa dönüştürdü. Pek çok uzmanlık alanına göre oldukça gecikmeli başladığımız bu çalışmalar hızla olgunlaşarak geleceğe taşındı.

Artık aramızda olmayan tüm meslektaşlarımızı da anarak, her birinin bu gelişmede verdiği emeğin bizlerden geleceğe aktarılacağını ve hepimize eşlik etmeye devam edeceklerini de biliyoruz. Geçmişten olanakları, sınırlılıkları ve süreçten öğrendiklerimizi paylaşma olanağı verdiği için sevgili editörümüz Halis Dokgöz'e ve bizleri geleceğe taşıyan tüm meslektaşlarımıza teşekkür ediyorum.

Prof. Dr. Şebnem Korur Fincancı